

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. Бургас, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: С. М. Цолова

Галина Т. Канакиева

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
в присъствието на прокурора К. Г. К.

като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222000600158 по описа за 2022 година

С присъда № 23/01.06.2022 г. постановена по НОХД№ 148/2022 г. Бургаският окръжен съд е признал подсъдимия К. А. С. /К.А.С/, с ЛНЧ ***** , роден на ...г. в гр. Хъдърсфийлд, гражданин на Кралство Великобритания, с национален паспорт № ....., живущ в с. Терзийско, общ. Сунгурларе, обл. Бургас, неженен, осъждан, ЗА ВИНОВЕН в това, че на 22.06.2021г., около 01.00ч., в с. Терзийско, общ. Сунгурларе, обл. Бургас, в къща, находяща се в центъра на селото, в условията на домашно насилие, като нанесъл прободно-порезни наранявания на коремните органи: едно прободно-порезно нараняване на черния дроб с дължина 2 см по ръба, намиращ се до средата на коремната кухина, три прободно-порезни рани в горния полюс на слезката и едно прободно-порезно нараняване в горната част на левия бъбрек с дължина 2 см и дълбочина до 8 мм, умишлено умъртвил К.З.Д. ЕГН ***** от с. Терзийско, обл. Бургас, като убийството е било извършено с особена жестокост, поради което и на основание чл.116, ал.1, т.6, предложение последно и т.6а, вр. чл. 115 от НК вр. чл. 54, ал. 1 от НК ГО ОСЪДИЛ на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от 17 (седемнадесет) години.

Съдът е определил на основание чл.57, ал.1, т.2, б.“а“ от ЗИНЗС така наложеното наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК от 17 (седемнадесет) години да се изтърпи от К. А. С. /К.А.С/, при първоначален СТРОГ режим.

На основание чл.59, ал.1, т.1 от НК е приспаднал при изпълнението на това наказание времето, през което К. А. С. /К.А.С/ е бил задържан по ЗМВР и с взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по делото, считано от 24.06.2021г.

Със същата присъда съдът е ПРИВЕЛ в ИЗПЪЛНЕНИЕ на основание чл.68, ал.1 от НК наложеното на К. А. С. /К.А.С/ по НОХД №93/2020г. на РС - Карнобат, наказание лишаване от свобода в размер на 5 /пет/ месеца.

На основание чл.57, ал.1, т.2, б.в“ от ЗИНЗС е ОПРЕДЕЛИЛ така приведеното в изпълнение наказание от пет месеца лишаване от свобода да се изтърпи от К. А. С. /К.А.С, при първоначален СТРОГ режим.

ОСЪДИЛ е на основание чл.45, вр. с чл.52 от ЗЗД подсъдимия К. А. С. /К.А.С/ с ЛНЧ *****, роден на ...г. в гр. Хъдърсфийлд, гражданин на Кралство Великобритания, с национален паспорт № ....., да заплати на гражданския ищец Р. Д. Б. с ЕГН *****, сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева като обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на престъпното деяние по чл.116, ал.1, т.6, предложение последно и т.ба, вр. чл.115 от НК - предмет на настоящото наказателно производство, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 22.06.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като е ОТХВЪРЛИЛ гражданския иск над тази сума до предявения размер от 100 000 (сто хиляди) лева.

ОСЪДИЛ е на основание чл.189, ал.3 НПК подсъдимия К. А. С. /К.А.С/ с ЛНЧ *****, роден на ...г. в гр. Хъдърсфийлд, гражданин на Кралство Великобритания, с национален паспорт № .... да заплати на частния обвинител и гражданския ищец Р. Д. Б. с ЕГН *****, сумата от 4 000 /четири хиляди/ лева, представляваща направените по делото от частния обвинител и гражданския ищец разноски за адвокатско възнаграждение за повереник.

ОСЪДИЛ е на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия К. А. С. /К.А.С/, с ЛНЧ *****, роден на ...г. в гр. Хъдърсфийлд, гражданин на Кралство Великобритания, с национален паспорт № ....., да заплати в полза на

държавата по сметка на ОД МВР - Бургас сумата от 4652.97 /четири хиляди шестстотин и петдесет и два и деветдесет и седем/ лева, представляваща направени разноси по делото в досъдебната фаза и по сметка на ОС - Бургас сумата от 332.79 /триста тридесет и два и седемдесет и девет/ лева, представляваща направени разноси по делото в съдебната фаза.

ОСЪДИЛ е на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия К. А. С. /К.А.С/, с ЛНЧ *****, роден на ...г. в гр. Хъдърсфийлд, гражданин на Кралство Великобритания, с национален паспорт № .... да заплати в полза на държавата по сметка на ОС – Бургас сумата от 2000 (две хиляди) лева, представляваща държавна такса върху уважения размер на гражданския иск.

ПОСТАНОВИЛ е веществени доказателства, иззети в хода на извършен на 24.06.2021г. оглед на местопроизшествие в южната част на с. Терзийско, общ. Сунгурларе от къщата на К. А. и оглед на К. А. : 1 бр.международен паспорт на Кралство Великобритания и Северна Ирландия, с корица с червен цвят, с №...., издаден на К. А. С., 1 бр.зелена фанелка с къс ръкав, с деколте и яка и два бр. копчета на деколте, собственост на К. А. С., 1 бр. Сиви 7/8 панталони, с цепка на крачолата на десния крак, голяма цепка в областта на задните части и с розов колен, собственост на К. А. С., 1 бр. тъмносини мъжки боксерки с надпис “JOL“ и „UNDERWEAR“ на предната страна с петна с червеникав цвят, с дължина на петното 3см., собственост на К. А. С., 2 бр.гумени цървули на К. А. С.,2 бр. черни чорапи на К. А. С., да се върнат на подсъдимия К. А. С./К.А.С/ след влизане в сила на присъдата.

ОТНЕЛ е в полза на държавата иззетите по делото като веществени доказателства: 1 бр. метална количка, покрита с черен полиетиленов чувал, 1бр. ръкохватка на лявата дръжка на количката, запечатана със стикер ВД №Е2910,1 бр. ръкохватка на дясна дръжка на количка, ВД №Е2909,1 бр.олекотена завивка с различни нюанси на синия цвят, със стикер ВД №Е2930, 1 бр. лопата с дървен сап, с обща дължина на лопатата 1.50м. ВД №Е2908,1 бр.лопата с оранжева метална част, с обща дължина 1,50м., ВД №Е2949, 2 бр.хартиени пликосе, съдържащи парченца от нокти от лява и дясна ръка на К. А. С. ЛНЧ *****,1 бр. тампон с обтривка от кафеникаво вещество, иззето от вътрешността на количката, ВД №Е2950, 1 бр. метален нож с дължина на острието 16.5см., ВД №Е2940, пластмасов капак на осветителен ключ с червеникавокафяви петна, запечатан със стикер

ВД №Е2929, 1 бр. секретен ключ с петно с червеникавокафяв цвят, запечатан със стикер ВД №Е2919, 1 бр. калъфка със син цвят, с шарки по калъфката, запечатана със стикер ВД №Е29071, 1 бр. долница от памучен анцуг с розов цвят, с петна с червеникавокафяв цвят, запечатана със стикер ВД №Е2948, 1бр. долница от анцуг със зелен цвят, запечатана със стикер ВД №Е2938, 1 бр. блуза с дълъг ръкав с бледорозов цвят, с петна по нея, запечатана със стикер ВД №Е2928, 1 бр. блуза с розов цвят, с дълги ръкави, с петна по нея, запечатана със стикер ВД №Е2918, обтривка с тампон, запечатан със стикер ВД №Е2939, 1 бр. нож с дължина на острието 16.5см., с ширина в най - широката част на острието 2,5см., едностранно заточена, с надпис „МЗ ХАН ТЕРВЕЛ“, запечатан със стикер ВД Е2947, 1 бр. нож с дървена дръжка и с острие дълго 20.5см., запечатан със стикер за ВД №Е2937, 1 бр. нож с дървена дръжка, облепен с черен изолирбанд, с дължина на острието 14 см запечатан със стикер ВД Е2927, и ПОСТАНОВИЛ след влизане на присъдата в сила да бъдат унищожени като вещи без стойност.

Недоволен от така постановената присъда е останал защитникът на подс. С. - адв.Б. Я. от АК - Бургас, който я обжалва със съображения за незаконосъобразност, неоБ.ност, при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Навежда довод, че правилната правна квалификация на деянието е по чл.115 от НК, тъй като не са налице квалифициращите признаци „особена жестокост“ и „домашно насилие“. Счита наложеното наказание за прекомерно завишено, поради което същото се явява и явно несправедливо. Претендира изменение на присъдата на осн. чл.337, ал.1, т.2 от НПК, като подсъдимият бъде признат за невинен и оправдан по чл.116, ал.1, т.6, предл. последно и т.6а от НК и признат за виновен по чл.115 от НК, като се наложи наказание към предвидения в закона минимум.

В допълнително писмено изложение излага съображения в подкрепа на оплакванията, че не са налице квалифициращите признаци по т.6 и т.6а по чл.116 от НК. Навежда довод, че подсъдимият е бил предизвикан от жертвата с физическо насилие и последвалите действия от негова страна се явяват в състояние на силно раздразнение и под формата на ответна реакция при занижени задръжки предизвикани от изпития алкохол. Позовава се на заключението на съдебно психиатричната и психологическа експертиза, което определя поведението на подсъдимия като импулсивен тип реакция, което

обяснява множеството наранявания на жертвата. Счита, че признакът „особена жестокост“ ще е налице, ако деянието е осъществено в ясно съзнание, а не при подобно емоционално и психически затъмнено състояние, като не е достатъчно смъртта да е причинена чрез нанасяне на няколко рани на пострадалия, а деецът да е проявил като личност жестокост, садизъм и коравосърдечие, а деянието да е осъществено по един подчертано жесток начин. По отношение на втория признак „в условията на домашно насилие“, намира, че да е налице същият е необходимо наличие на системност - безспорно установени три деяния и между тях да има устойчивост и стабилност, която не е безспорно доказана, тъй като същата се базира единствено на показанията на разпитаните свидетели, от които не може да се изведе конкретика за време, място и обстоятелства, при които е извършен акта на насилие. По отношение на наложеното наказание, намира същото за прекалено завишено. Счита, че не може да се отчита като отегчаващо обстоятелство миналото осъждане на дееца, тъй като същото е отчетено като квалифициращ признак „домашно насилие“ и не би следвало повторно да се отчита като отегчаващо отговорността обстоятелство. При липсата на други отегчаващи обстоятелства наказанието следва да се определи единствено при многобройни смекчаващи обстоятелства, а именно в минимален размер или дори под минимално предвидения по чл.115 от НК.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура – гр. Бургас заявява, че въззивната жалба на защитника на подсъдимия е неоснователна и следва да се остави без уважение. Твърди, че делото е протекло по реда на чл.371, т.1 от НПК, не са налице допуснати процесуални нарушения, фактическата обстановка е напълно изяснена на базата на събраните всички възможни доказателства, които са анализирани в мотивите на присъдата. Намира присъдата за оБ.на, предвид всестранния, пълен и задълбочен анализ на доказателствата по делото. Счита, че и двата квалифициращи признака по чл.116, ал.1, т.6, предл. последно и т.6а са налице. Излага съображения, че за наличието на правна квалификация „особена жестокост“ от значение са фактическите обстоятелства свързани с умъртвяване на жертвата – броят, силата, мястото на нанесените удари, използваното средство и отношението на подсъдимия към пострадалата, разкриващи, че той е проявил изключителна ярост и ожесточение. По отношение на втория признак навежда довод, че подс. С. многократно, повече

от три пъти е упражнявал домашно насилие над пострадалата изразило се във вербален и физически тормоз, вдигане на скандали, нанасяне на побои, унищожаване на покъщнина, за което сочат предходното му осъждане за причиняване на средна телесна повреда през 2020г. и показанията на разпитаните свидетели Б., Г., Г. и Р.. Досежно наказанието, намира същото за справедливо и адекватно на извършеното деяние, като съдът е съобразил всички обстоятелства при неговата индивидуализация – наличието на два квалифициращи признака, по- високата степен на обществена опасност на деянието от обичайната предвид специфичните обстоятелства при извършването му включително действията на подсъдимия по укриване на трупа, както и високата степен на обществена опасност на личността на дееца предвид миналото му осъждане за причиняване на средна телесна повреда. Предлага да се остави без уважение жалбата на защитника на подсъдимия, а присъдата като правилна, законосъобразна и справедлива, включително и в гражданската ѝ част да се потвърди.

Повереникът на частния обвинител и граждански ищец Р. Б. - адв.К. заявява, че се придържа изцяло към изложеното от прокурора. Намира жалбата на подсъдимия за неоснователна, а присъдата за правилна и законосъобразна. Пзовава се на чл.2 от Закона за защита от домашно насилие по отношение наличието на квалифициращия признак „домашно насилие“. Счита, че и двата квалифициращи признака са налице. По отношение размера на наложеното наказание, намира същото за справедливо. Моли съда да потвърди присъдата като правилна, законосъобразна и справедлива. Претендира присъждане на направените разноси по делото.

Частният обвинител и граждански ищец се придържа към становището на своя повереник.

Защитата на подсъдимия - адв.Я. заявява, че поддържа изцяло изложените в жалбата и писменото допълнение към нея доводи, че не са налице квалифициращите признаци по чл.116, ал.1, т.6, предл. последно и т. ба от НК. Пзовава се отново на заключението на СППЕ досежно импулсивния тип реакция на подсъдимия, на която се дължат множеството нанесени прободни рани, както и на обстоятелството, че същият е имал спомен за нанесени два удара. Твърди, че той не е могъл да се контролира, защото е бил афектиран от преди това нанесените му телесни наранявания от

пострадалата. Оспорва наличието и на втория квалифициращ признак поради недоказаност на системността на актовете на насилие и липсата на конкретика. Относно наложеното наказание поддържа изложеното във въззивната жалба и допълнението към нея. Навежда довод за наличие на допълнително смекчаващо вината обстоятелство, а именно че по негово желание делото се е разгледало по реда на съкратеното съдебно следствие по чл.371, т.1 от НПК. Моли съда да измени присъдата, като оправдае подсъдимия по чл.116, ал.1, т.6, предл. последно и т.6а от НК и го признае за виновен и осъди по чл.115 от НК, като му наложи справедливо наказание за извършеното от него деяние.

Подсъдимият С. в своя защита заявява, че е съгласен с изложеното от неговия защитник. Твърди, че след убийството на пострадалата е изпаднал в депресия и е искал да се самоубие. Заявява, че след присъдата си е върнал спомените, че е нанесъл два удара по тялото на пострадалата и след като разбрал, че тя е мъртва, започнал да пие още, след което я пробол още пет пъти.

В последната си дума подс. С. заявява, че двамата с пострадалата са имали малко пари, били депресирани и стресирани, което е довело до извършване на престъплението. Моли съда да намали размера на наказанието и да не го връща да търпи наказанието в Обединеното кралство, защото там има финансови задължения и ще трябва да подаде заявление за фалит. Съжалява за извършеното и счита, че никакво наказание не може да го освободи от мисълта, че вече не е с пострадалата.

Въззивната жалба е подадена съгласно чл.318 от НПК в 15-дневния преклузивен срок за атакуване, предвиден в разпоредбата на чл.319, ал.1 от НПК, поради което същата се явява процесуално допустима.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с доводите изложени във въззивната жалба на защитника и писменото допълнение към нея, изслуша становищата на страните в съдебно заседание и анализира приложените по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно и провери атакуваната присъда, както по отношение оплакванията на жалбоподателя, така и служебно изцяло, съгласно разпоредбата на чл.314, ал.1 от НПК, намира въззивната жалба за неоснователна.

Бургаският окръжен съд е провел съкратено съдебно следствие при

стриктно спазване на съответния процесуален ред - чл.371, т.1 от НПК – да не се провежда разпит на св.Захари Дичев Иванов и на вещите лица Б., Г., К. и К., изследвал е всички относими към предмета на доказване обстоятелства. Анализирал е събраните в хода на ДП и приобщени по време на съкратеното съдебно следствие, както и в съдебното следствие доказателства. Обективно, всестранно и пълно е изяснил фактите по делото и след правилна преценка на съвкупния доказателствен материал, об.но е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият К. А. С. е роден на ... г. в гр.Хъдърсфийлд, Англия, британски поданик, понастоящем в Затвора - гр.Бургас, със средно образование, разведен, осъждан, ЛНЧ *****.

Същият се преместил да живее в Република България през септември 2012г. През 2013г. заживял заедно с пострадалата К.З.Д. в имот, собственост на последната, разположен в центъра на село Терзийско. Имотът представлявал дворно място с площ 1085 кв.м., ведно с построените в него: едноетажна къща със застроена площ 53.40кв.м. и две стопански сгради.

През 2014г. двамата закупили имот, представляващ дворно място с площ 1641 кв.м., ведно с построените в него лятна кухня със застроена площ 21кв.м. и навес със застроена площ 14 кв. м. Общият им имот бил разположен в южната част на с. Терзийско, общ. Сунгурларе. Те не живеели в този имот, а в къщата, собственост на Д..

С течение на времето подсъдимият К. С. и К.Д. започнали да употребяват големи количества алкохол. През последните четири години от съвместното им съжителство, след употреба на алкохол, между двамата възниквали ежедневни скандали.

На 02.11.2019г. подсъдимият К. С. нанесъл побой на К.Д., при което ѝ причинил средна телесна повреда. Със Споразумение №22/15.06.2020г. по НОХД №93/2020г. по описа на Районен съд гр. Карнобат, за извършено престъпление по чл.129, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.54, ал. 1 от НК, на К. А. С. е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от пет месеца, изпълнението на което е било отложено за три години по реда на чл.66, ал.1 от НК.

На 21.06.2021г. вечерта, К. А. С. и К.З.Д. били в дома ѝ като и двамата били употребили алкохол. Около 01.00ч. на 22.06.2021г., повлияни от

действието на употребения от тях алкохол, Д. и К. С. се скарали. Те стояли в близост до вътрешното стълбище в къщата. К.Д. бутнала подсъдимия надолу по стълбите, а тя останала на горната площадка на стълбището. Подсъдимият С. се изправил, качил се обратно горе при Д. и я блъснал с крака си в бедрата. К.Д. паднала, претърколила се надолу по стълбите и паднала на първото стъпало, долу на приземния етаж на къщата. При падането си получила счупване на ребрата си в ляво. В това време, К. А. С. отишъл в основната стая на къщата. К.Д. се изправила, качила се по стълбите и последвала С. в стаята. Тя била ядосана от това, че той я бутнал по стълбите, поради което се насочила към него и му крещяла. На дървената маса в стаята имало нож, с черна пластмасова дръжка и метално острие с дължина 16.5см. с надпис „МЗ Хан Тервел“/ веществено доказателство обект №9, иззето при извършения на 24.06.2021г. оглед на местопроизшествие в къща, находяща се срещу чешмата в центъра на с. Терзийско/. Когато Д. се приближила до подсъдимия К. С., той взел ножа и се обърнал към нея. В този момент, двамата били много близо, обърнати един към друг. Подсъдимият К. С. замахнал с ножа и нанесъл с него общо седем удара в предната част на тялото на К.Д.. По този начин той причинил на Д. следните прободно-порезни наранявания: две отстоящи на 3 см. едно от друго прободни наранявания над вътрешния горен квадрант на лявата гърда, две прободни наранявания на 7см. под лявата гърда, едно прободно нараняване почти в средата на гръдния кош, едно прободно нараняване в долния десен квадрант на лявата гърда и едно прободно нараняване на 6 см. в ляво от пъпа.

След нанасянето на ударите, К.З.Д. паднала по гръб, по протежение на външната страна на леглото, което било разположено срещу входа на помещението. Подсъдимият застанал на колене до нея и на английски ѝ казал „К., аз те убих“ и тя тихо му отговорила „Да“. Той държал ръката ѝ докато тя умираше, след това отишъл до неговото легло, легнал и заспал.

К. А. С. се събудил сутринта на 22.06.2021 г. и излязъл от къщата на К.Д. и отишъл в другата къща, разположена в южната част на с. Терзийско. Там започнал да прави ремонт на входните стълби на къщата и пренасял камъни. По някое време на деня взел лопата с оранжева дръжка и една „крива лопата“ с дървен сап и започнал да копае дупка зад порутена пристройка в двора на имота, находящ се в южната част на селото. Не успял да завърши дупката, защото се уморил и отишъл да спи в къщата на К.Д..

На следващия ден 23.06.2021г., рано сутринта К. С. се събудил, взел едно вълнено одеяло от мазето на къщата на К.Д. поставил мъртвото ѝ тяло върху него и го свалил по стълбите от първия на приземния етаж. Извадил тялото на Д. от къщата в двора и го поставил, завито в одеялото в една количка, собственост на Д.. Тялото е било увито изцяло в одеялото и не се е виждало. С помощта на количката, К. С. преминал по главната улица на селото в южна посока, към с. Венец и закарал тялото на пострадалата Д. в другата къща, разположена в южната част на с.Терзийско, където бил започнал да копае изкоп предния ден. Вкарал количката с тялото в двора и стигнал задната част на порутената постройка, много близо до изкопа, който бил направил предния ден. Спрял количката с трупа на около метър от изкопаната от него дупка, след което сложил трупа на К.Д. с лицето надолу в направения изкоп и заровил тялото.

Междувременно, на 22.06.2021г., свидетелката Р. Д. Б. напразно очаквала сестра ѝ К.З.Д. да ѝ се обади по телефона. На другия ден, 23.06.2021г. Б. започнала още от сутринта да звъни по телефона на сестра си, но той бил изключен. На 23.06.2021г., около 18,00ч., свидетелят Т.Д.М. посетил къщата в южната част на селото, защото се притеснил, че никой не е виждал К.Д. в селото. Не видял Д., но срещнал подсъдимия К. С.. Попитал го къде е К., а С. му казал, че К. била в гр. Сливен и М. си тръгнал.

На 22 и 23.06.2021г., свидетелят Й. Г., кметски наместник на с.Терзийско бил ангажиран служебно. На 24.06.2021г. говорил по телефона със свидетелката Б., която му казала, че не може да се свърже със сестра си К.. От негови съселяни от с.Терзийско разбрал, че К.Д. не била виждана в селото в продължение на два дни и не си е вземала храната, която ѝ се полагала като социално слаба. К.Д. постоянно присъствала в центъра на селото, поради което и нейното отсъствие било нещо необичайно. Ето защо свидетелят Й.Г. се усъмнил, че нещо нередно може да се е случило с нея. Той споделил с Началника на РУ Сунгурларе, че от два дни никой не е виждал К.Д. и изразил съмнение, че е било възможно К. С. нещо да ѝ е направил, защото когато били пияни, двамата се карали и биели. Началникът на РУ МВР - Сунгурларе се обадил на свидетеля Т.Ж. Р., служител при Управлението и му възложил да провери сигнала на кметския наместник.

Свидателят Т. Р., заедно с колегите си П. Г. и В.М. тръгнали за с.

Терзийско. Там разговаряли с кметския наместник свидетеля Й. Г. и свидетеля М.. След това посетили дома на К.Д.. Не намерили нищо и отишли до другата къща, разположена в южната част на селото. Свидетелят Р. разговарял на английски език с подсъдимия С., а колегите му П. Г. и В.М. претърсвали двора на имота. Първоначално, С. казал, че К.Д. била в Сливен. Г. влязъл в двора на къщата и казал на Р., че отзад в двора имало прясно изкопана купчина пръст. Свидетелят Р. попитал подсъдимия С. за пръстта, при което той му отговорил, че правил естакада от камъни, след което влязъл в къщата, но Р. го последвал. Когато влязъл в къщата свидетелят Р. видял, че С. бил взел един нож, бил паднал на колене и го насочвал към гърдите си. Р. го попитал защо прави това, а подсъдимият С. му отговорил, че е убил К.Д.. След това му казал да не се доближава до него, защото щял да се самоубие. Р. започнал да го убеждава да остави ножа. В този момент в стаята влязъл свидетелят Г. и подхвърлил една цигара към С., който оставил ножа, взел цигарата и я запалил. Заедно с Р. излезли на двора като продължавали да разговарят на английски език. Докато разговаряли, С. направил опит да вземе една „забъна“ за рязане на царевица. Свидетелят Р. му я взел от ръката и заедно с колегите си му поставили белезници. Свидетелят Т. М. взел едната от лопатите, които били близо до изкопа и отхвърлил малко пръст с нея и се показала коса, която М. разпознал, че била на К.Д.. Местопроизшествието било запазено до пристигане на следствено-оперативната група.

На 24.06.2021г. при извършен оглед на местопроизшествие в южната част на с. Терзийско, в имот, собственост на К. А. С. и К.З.Д., зад порутена постройка, на 1.70м. от северозападния ъгъл в посока север е бил намерен изкоп с размери 1.40м. дължина и 0.75м. ширина, в който е намерен труп на К.З.Д..

На 25.06.2021г. била извършена аутопсия на труп на К.З.Д.. Били установени следните телесни увреждания: над вътрешния горен квадрант на лявата гърда две отстоящи на 3 см едно от друго прободни наранявания, всяко от които с дължина 1.8 см с остри ъгли; на 7 см под лявата гърда били налични две прободно-порезни наранявания, като едното е било надлъжно разположено с дължина 1.8 см , а другото било дъговидно с дължина 1см и на разстояние 3.5 см от първото; почти в средата на гръдния кош било установено друго такова нараняване със същите характеристики; в долния вътрешен десен квадрант на гърдата било установено напречно разположено

прободно-порезно нараняване, с дължина 2 см; на 6 см от пъпа, в ляво е установено прободно-порезно нараняване с дължина 2 см. Всички прободно-порезни наранявания били с гладки стени. Установени били наранявания по меката черепна обвивка в дясно тилно. При извършения вътрешен оглед на коремната кухина били установени следните проникващи наранявания - тези, разположени под лявата гърда и това, разположено на 6 см. от пъпа в ляво. По меките тъкани под прободно- порезните рани имало кръвонасядания. Ребрата от 3-то до 8-мо ребро на външна мамиларна линия били с фрактури в ляво, с кръвонасядания в местата на счупванията. Черният дроб по ръба бил с прободно-порезно нараняване с ширина 2 см по вътрешния ръб към средата на коремната кухина. Левият бъбрек бил с прободно-порезно нараняване на горния полюс с ширина около 2 см. и дълбочина 0.8 см. При слезката били установени три прободно- порезни наранявания с ширина около 2 см. в горния полюс. В коремната кухина била установена кръв в количество 800-1000 мл.

Видно от заключението на вещото лице по назначената и извършена съдебномедицинска експертиза, при огледа и аутопсията на К.З.Д. били установени множество прободно-порезни наранявания по тялото, тъмно вишнево кръвонасядане на меките черепни обвивки задно тилно в дясно, белодробен оток, тъмна течна кръв примесена със сукървица, прободно-порезни наранявания на черен дроб, слезка и ляв бъбрек, кръвни съсиреци в коремната кухина, счупване на ребра 3-8-мо в ляво. Според вещото лице непосредствената причина за смъртта на К.З.Д. е анемичен синдром, остра кръвозагуба в резултат от прободно-порезните наранявания на коремните органи с наличие на кръв в коремната кухина. Според него по време на инцидента, пострадалата и извършителя са били обърнати един срещу друг като не са установени следи по тялото, сочещи на самоотбрана на Д. или възможна борба.

От заключението по назначената съдебна химическа експертиза се установява, че в кръвта на К.З.Д. е имало етилов алкохол 2.57 промила.

Правилна е преценката на съда, че гореизложената фактическа обстановка се установява от обясненията на подсъдимия К. А. С., показанията на свидетелите Т.Ж. Р., Т.Д.М., В.С.М., П. Д. Г., Й. Г. Г., Р. Д. Б., М.П. Р., И.А. и И.И., разпитани в съдебно заседание от настоящия състав, протокол за

оглед на местопроизшествие от 24.06.2021г. в с. Терзийско/л.38-54 от ДП/, протокол за освидетелстване /оглед/ на К. А. С. с писмено съгласие на лицето, извършен на 24.06.2021г./л.76-78 от ДП/, протокол за оглед на местопроизшествие от 24.06.2021г. в двор на къща в с. Терзийско/л.84-89 от ДП/, протокол за оглед на труп /аутопсия/ извършен на 25.06.2021г. и фотоалбум/л.112-113 и л.114-115, л.116-121 от ДП/, протокол и запис за следствен експеримент, извършен на 25.06.2021г./л.122-124 и л.127 от ДП/, съдебномедицинска експертиза на труп №91/2021г. на Отделение „Съдебна медицина“ при УМБАЛ гр. Бургас/л.129- 132 от ДП/, протокол за извършена химическа експертиза №224/2021г.на БНТЛ при ОД МВР - гр. Бургас/л.139 от ДП/, протокол №21/ДНК- 225/01.09.2021г. за извършена експертиза в областта на ДНК-профилиране на веществени доказателства при БНТЛ при ОД МВР - гр. Бургас/л.148-153 от ДП/, протокол №16/19.08.2021г. за извършена съдебномедицинска /биологична/ експертиза на веществени доказателства/л.159-161 от ДП/, комплексна съдебна психиатрична и психологична експертиза/л.176-196 от ДП/, копие от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №179, том 1, рег. №924, дело №79 от 2014г. на нотариус Н.с., рег. №.. на Нотариалната камара/л.213 214 от ДП, справка за съдимост на подсъдимия, копие на протокол от съдебно заседание по НОХД №93/2020г. по описа на Районен съд гр. Карнобат, както и от всички останали приложени по делото писмени доказателства.

Безспорно е, че подсъдимият не оспорва авторството на деянието. Неговите самопризнания се подкрепят в пълна степен от събрания по делото доказателствен материал. На първо място, по време на извършения следствен експеримент /л.122-124 от ДП/, подсъдимият С. в присъствието на своя защитник и преводач, хронологически и подробно е описал всички свои действия за времето от 21.06.2021г. вечерта до заравянето на трупа на жертвата. На второ място са показанията на полицейския служител св.Т. Р., на когото подсъдимият е заявил, че е убил пострадалата К.Д.. Правилно съдът е заключил, че не е налице пречка при постановяване на присъдата показанията на св.Р., които решаващият съд е кредитирал изцяло, да се ползват и в тази им част, защото св.Р. не е разследващ орган и не е сред лицата, за които е въведена забраната по чл.118, ал.2 от НПК да бъдат свидетели. Признанията на подсъдимия пред св.Р. са направени още преди служителите на МВР да имат каквито и да е конкретни данни, че подс.С.

може да е отнел живота на постр.Д.. По време на разговора си със св. Р., когато са направени признанията, подс.С. все още не е бил заподозрян и задържан от служителите на МВР, в това число не е имало извършени спрямо него никакви действия по разследването, за да се счита той за заподозрян в извършване на някакво престъпление. Той не е бил официално разпитван като заподозрян /т.нар беседа/, а в свободен разговор е съобщил на св.Р. факта, че е убил Д. без каквито и да било други подробности. Правилна е преценката, че не са налице каквито и да било данни, че той е бил поставен под натиск или принуждаван да направи признания от служителите на МВР.

ОБ.но и законосъобразно решаващият съд е приел, че не са налице каквито и да било обстоятелства, които да поставят под съмнение точността и надеждността на свидетелските показания на полицейския служител св.Р., свързани със самопризнанието на подс.С.. Обстоятелствата, при които са направени признанията на подсъдимия пред полицейския служител са съвсем различни от тези по Решение от 8.03.2018 г. на ЕСПЧ по делото Д.М. срещу България, по жалба № 34779/2009г. Самопризнанията на подс.С. пред св.Р. са повторени както пред разследващия орган, така и пред решаващите съдилища и в нито един момент подсъдимият не е твърдял за оказван натиск върху него да признае за убийството на Д., а доказателства за такова поведение от страна на полицаите няма.

Правилно съдът е заключил, че обясненията на подс.С. за начина на извършване на убийството и използваното средство съответстват на заключението на съдебно-медицинската експертиза. Вещото лице дава становище, че прободно-порезните наранявания на Д. са в резултат от действието на предмет с остър връх и режещ ръб, най-вероятно нож, като в най- широката си част, ширината на острието е до около 25 мм.

При извършения на 24.06.2021г. оглед на местопроизшествие в къща, находяща се срещу чешмата в центъра на с. Терзийско, която са обитавали жертвата и подсъдимия /л.84-89 от ДП/, е открит и иззет нож, с черна пластмасова дръжка и метално острие с дължина 16.5 см с надпис „МЗ Хан Тервел“ и в най - широката си част на острието 2.5 см /веществено доказателство обект №9/. Този нож е бил обект на изследване на ДНК експертиза/ л.148-153 от ДП/, която е установила, че по него е налице клетъчен материал /кръв/, който съвпада с ДНК профилите на С. и Д. като

клетъчния материал /кръв/ от Д. е значително по-голямо количество.

Правилно съдът не е дал вяра на твърденията на подсъдимия С., че е нанесъл само два удара с ножа на постр.Д.. Това негово твърдение категорично се опровергава от протокола за аутопсия и заключението на СМЕ на труп, които са установили седем прободно-прорезни рани. От заключението на съдебномедицинската експертиза се установява, че по тялото на пострадалата не е имало следи, говорещи за възможна борба между двамата или самоотбрана от нейна страна. От последното следва, че нападението с ножа е било толкова изненадващо за нея, че тя дори не е направила опит да се защити като постави ръцете си на пътя на оръжието. Посочените по-горе обстоятелства налагат извода, че действията на подсъдимия спрямо пострадалата са били внезапни и неочаквани за нея.

Пред въззивната инстанция подс.С. заявява, че след постановяване на присъдата си възстановил спомените за случилото се и обяснява, че е нанесъл само два удара по тялото на постр. Д.. След като разбрал, че е убил Д., той започнал да ѝ вика „Видя ли какво направи с мен?“ като и нанесъл още 5 удара с ножа. Тези твърдения на подсъдимия не се подкрепят от данните от протокола за аутопсия и заключението на СМЕ. Същите са в подкрепа на защитната му позиция, с цел да опровергае наличието на правната квалификация по чл.116, ал.1, т.6 от НК – деянието да е извършено с особена жестокост. Липсва всякаква логика в думите и действията на подсъдимия, който заявява, че е изпитал съжаление за стореното с думите: “Видя ли какво направи с мен?“ и същевременно да нанесе още пет удара по тялото на пострадалата, за която е бил вече убеден, че е мъртва.

Настоящата инстанция изследва много внимателно изразената защитна теза на подсъдимия съобразявайки принципа, че наред с качеството си на доказателствено средство като всички останали доказателствени средства, тези обяснения представляват и основно средство за защита на подсъдимия, още повече, че последният като процесуален субект в най-голяма степен е заинтересуван от изхода на делото, а и не носи наказателна отговорност в случай, че изнесе факти, които не отговарят на действителността.

В този смисъл, предвид наличните убедителни доказателства събрани по надлежния ред, разкриващи механизма на извършване на убийството, съдът с основание не кредитира обясненията на подсъдимия, в частта, че е

нанесъл само два удара по тялото на пострадалата, от които е настъпила нейната смърт и че тези му действия са били в резултат на нейното неправомерно поведение спрямо него.

Въз основа на правилно изяснетата фактическа обстановка деянието на подсъдимия С. правилно е квалифицирано по чл.116, ал.1, т.6, предложение последно и т.6а, вр. чл.115 от НК, тъй като на 22 юни 2021 г. в с.Терзийско той умъртвил К.Д. като ѝ нанесъл удари с нож, при които засегнал черния дроб, слезката и левия бъбрек. Нараняванията на тези органи довели до остра кръвозагуба, която от своя страна станала причина за смъртта на Д..

ОБ.но и законосъобразно решаващият съд е заключил, че при умъртвяването на К.Д. подсъдимият С. е проявил „особена жестокост“. ОБ.н и законосъобразен е изводът на решаващият съд, че убийството е извършено от обективна страна с „особена жестокост“. Тя е правна квалификация на поведението на дееца, която се отнася до начина на осъществяване на умъртвяването и проявеното отношение към жертвата. Тя е проява на изключителна ярост, ожесточение и отмъстителност на дееца. За нея от значение са фактическите обстоятелства на умъртвяване на жертвата, броят, силата на ударите, оръжието, с което е причинено увреждането, неговата тежест, както и тези относно демонстрираното отсъствие на състрадание към пострадалия, обстоятелства, които характеризират дееца като жесток човек. Този признак, като елемент от състава на престъплението е свързан с личността на дееца, проявена в начина на извършване на убийството. При тези убийства деецът проявява коравосърдечие и безчовечност към жертвата. Тази квалификация намира приложение тогава, когато деецът, за да умъртви жертвата, действа с ярост, свирепост и садизъм, съзнавайки, че по този начин той проявява особена жестокост. Жестокостта се изразява обикновено в свирепост при извършване на деянието, подбудена от отмъстителност, садизъм или други отрицателни качества на дееца. От субективна страна е необходимо особената жестокост да се обхваща от умысла на дееца, той има съзнанието, че действа по този начин. В този смисъл е и съдебната практика-Решение №987/16.01.2006 год. на ВКС по н.д. №362/05 год. , II н.о., Решение № 568/22.12.2009 год. на ВКС по н.д. №464/09 год., II н.о., Решение № 835/01.02.2006год. на ВКС по н.д. №815/2004 год. , II н.о., Решение № 568/13.08.1973 год. по н.д. №470/73 год. , II н.о. на ВС, Решение №468/16.12.2011 год. на ВКС по н.д. №2471/2011 год., II н.о.

За наличие на този квалифициращ признак от значение са фактическите обстоятелства свързани с умъртвяването на жертвата, броят, силата, мястото на нанесените удари, използваното средство и отношението на подсъдимия към пострадалата. Правилен е изводът, че този квалифициращ признак е налице, когато по интензитет изпълнителната дейност явно надхвърля необходимото за причиняване на смъртта и сочи на допълнително субективно отношение към жертвата, съдържащо изключително ожесточение и отмъстителност. Установено е, че обект на посегателство е жената, с която подсъдимият е живеел, безпричинно станала жертва на агресията му, като ѝ нанесъл множество удари с нож в областта на гърдите и корема. Всяка една от травмите причинена от ударите с нож в корема, засегнали черния дроб, слезката и левия бъбрек, е можело да доведе до летален край. В конкретния случай, действията на подсъдимия са се изразили в множество удари, насочени и нанесени в едни от най-уязвимите зони на тялото човек – гърдите, където се намират сърцето и белите дробове и корема, където се намират бъбреци, черен дроб, слезка. Правилна е преценката, че не може да се определи по категоричен начин, каква е била последователността на ударите, но техния брой значително надвишава необходимия за причиняване на смъртта, което характеризира деянието като извършено с особена жестокост.

Съгласно константната практика на ВКС в редица решения, за да бъде квалифицирано убийството като извършено с особена жестокост, е нужно да се съобразят начинът на действие и характерът на нанесените удари - един или повече, нанесени с ярост, тежки и със силно поразяващо действие. Съгласно съдебната практика- Решение №431/15.08.1970 год. по н.д. №373/70 год., II н.о. на ВС, за да е налице „особена жестокост” не винаги е необходимо да са нанесени множество удари или рани. Възможно е и с по- малко наранявания да е причинена смъртта и пак да е налице този квалифициращ признак, щом като от начина на нанасянето им може да се заключи, че деецът е проявил голяма жестокост. ВКС приема, че и един единствен удар понякога е достатъчен, за да квалифицира убийство като такова с особена жестокост, щом като е бил толкова силен, че е пронизал изцяло тялото на жертвата, счупен е изцяло черепът, главата е отрязана като на животно и пр. Характеристиката на самите удари характеризират дееца като особено жесток човек.

В казуса са нанесени 7 удара в гърдите и корема на жертвата, като част от ударите - четири на брой, попаднали в черния дроб, слезката и в горната част на левия бъбрек са довели до смъртта на пострадалата. Видно от разясненията на вещото лице д-р Милева в съдебно заседание всички смъртоносни травми са в коремната кухина - те са на слезка, черен дроб и бъбрек. Според нея всяка от тези травми поотделно води до постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота, но вещото лице категорично е заявило, че дори и само един от гореизброените органи да бе наранен, при ненавременна помощ, независимо от всичко пак би настъпила смърт. Освен ударите, засегнали органите в коремната кухина, са констатирани още три удара с нож в гърдите на Д., които според вещото лице не са били смъртоносни. Правилен е изводът, че броят на ударите /седем/, опасността на средството и мястото на нанасянето им, свързано с жизнено важни органи, сочат, че подс.С. е проявил изключителна ярост и ожесточение при извършването на деянието. В този смисъл е Решение № 532 от 27.XII.1976 г. по н. д. № 527/76 г., II н. о./.

Наред с това, значение за правната квалификация на деянието има не само предхождащото, но и последващото поведение на подсъдимия. Деянието е извършено коравосърдечно, хладнокръвно, садистично, тъй като след него подсъдимият е заровил тялото на пострадалата в двора на общия им имот, като за целта е завил тялото в одеяло и го пренесъл в метална количка, като преди това изкопал ров, в който положил тялото на пострадалата, след което спокойно продължил да работи в двора, а на въпросите на негови съселяни, къде е пострадалата, отговарял, че е заминала за гр. Сливен.

Правилно и законосъобразно съдът е заключил, че убийството е извършено „в условията на домашно насилие“. Нормата на чл. 116, т. 6а от НК препраща към чл. 93, т. 31 от НК, която от своя страна дава дефиниция за домашното насилие. Същата изисква деянието да е предшествано от системни прояви на домашно насилие, които са свързани в единно и устойчиво поведение на подсъдимия. Безспорно жертвата е била във фактическо съжителство с подсъдимия и е живеела в едно домакинство с него. От показанията на свидетелите Б., П. Г., Й. Г. и М. Р. се установява, че подсъдимият многократно, повече от три пъти е упражнявал домашно насилие над пострадалата, изразило се във вербален и физически тормоз,

вдигане на скандали, нанасяне на побой, унищожаване на покъщнина.

В подкрепа на този извод е обстоятелството, че на 02.11.2019г. подсъдимият К. С. е нанесъл побой на К.Д., при което ѝ причинил средна телесна повреда, за което е бил осъден със споразумение №22/15.06.2020г. по НОХД №93/2020г. по описа на Районен съд гр. Карнобат. Преди настоящото деяние той отново е осъществил физическо посегателство спрямо пострадалата, като я е блъснал по стълбите и тя е счупила ребрата си, което е акт на домашно насилие по смисъла на чл.2, ал.1 от Закона за защита от домашно насилие. Свидетелката Р.Б. свидетелства за други случаи на физическо насилие, упражнено от подс.С. спрямо сестра ѝ, за които покойната Д. ѝ е разказвала. Видно от показанията на свидетелите П. Г. - мл.разузнавач в РУ Сунгурларе срещу подс.С. са подавани сигнали по повод скандали с покойната Д. и той е присъствал на два такива. От показанията на Й.Г., М. Р., И.И. е видно, че между двамата ежедневно е имало скандали като подсъдимият на няколко пъти е унищожавал движимо имущество, собственост на К.Д.. Правилно съдът е заключил, че тези факти сочат на системно осъществяване на актове на домашно насилие от страна на подсъдимия спрямо постр.Д. преди деянието. Предвид изложеното неоснователно е оплакването в жалбата на защитата на подсъдимия, че по делото липсват доказателства и конкретика за упражнявано преди деянието домашно насилие от страна на подсъдимия спрямо постр. Д..

От субективна страна престъплението е осъществено с пряк умисъл. Използваното средство - нож и нанасянето на многобройни удари с него в жизненоважни области на тялото, по недвусмислен начин доказват, че подсъдимият е имал ясни представи за общественоопасния характер на деянието си и за общественоопасните последици от него и че именно настъпването на тези последици е целял. Подсъдимият С. ясно е съзнавал, че нанася множество удари с нож на пострадалата, които преди да доведат до нейната смърт неминуемо ще причиняват болки и страдания на постр.Д. т.е. имал е съзнанието, че действа с особена жестокост. Към момента на извършване на инкриминираното деяние подсъдимият С. е бил психично здрав. Същият не е бил в състояние на продължително или краткотрайно разстройство на здравето, напълно е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си, тоест действал е в състояние на вменяемост, съгласно заключението на съдебно-психиатрична

експертиза - л.176-196 от ДП. Според експертите към момента на извършване на деянието, подс. К. А. С. е бил в състояние на обикновено алкохолно опиване, евентуално от средна степен, в неговата възбудно-агресивна разновидност, което не е променило качествено съзнанието му и годностите му за разбиране и ръководене на поведението. Експертите са посочили, че това алкохолно повлияване понижава възможностите на подсъдимия за самоконтрол над импулсивните желания и решаването на проблемни ситуации, като увеличава риска от асоциално поведение. В т.4 от заключението на съдебно-психиатрична експертиза вещите лица са изключили вероятността подсъдимият С. да се е намирал в състояние на физиологичен афект. Според тях безспорно съзнанието му е било съхранено през цялото време, поведението му е структурирано от началото до края, липсват основни физиологични и поведенчески характеристики на стадите на физиологичния афект. Експертният извод опровергава твърдението на защитата пред въззивната инстанция, че подсъдимият е бил афектиран от преди това нанесените му телесни наранявания от страна на пострадалата, както и че се касае за импулсивен тип реакция, че не е успял напълно да контролира своето поведение, на което се дължи и нанасянето на множеството удари по тялото на пострадалата. Наред с това експертното заключение опровергава твърдението на подсъдимия, че не е имал спомен за случилото се и си спомня само 2 броя нанесени удари по тялото на пострадалата. Вещите лица са посочили, че подсъдимият има сравнително добър и подробен спомен за времето преди, по време и след деянието, при липса на изразена склонност към преиначаване, фантазиране, симулиране по повод фактите, предмет на делото. Освен това видно от приложената по делото Заповед за полицейско задържане на подсъдимия и протокола за полицейски обиск на подс. С. същият е отказал медицински преглед от лекар, а от фиша за СМП е видно, че същият е констатиран като клинично здрав.

Ето защо възприетата от първоинстанционният съд правна квалификация е в съответствие с установените по делото факти, към които е приложен правилно материалния закон.

Предвид изложеното доводите във въззивната жалба за липса на квалифициращите признаци по т.6 и т.6а на чл.116, ал.1 от НК са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото. В този смисъл

неоснователно е искането за преквалификация на деянието по чл.115 от НК и намаляване на наложеното наказание.

При определяне вида и размера на наложеното наказание, съдът е съобразил предвидената от законодателя наказуемост на деянието, степента на обществена опасност на деянието и дееца, наличните по делото смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и целите на наказанието визирани в чл.36 от НК. Правилно съдът е заключил, че деянието се отличава с много висока степен на обществена опасност предвид характера на засегнатите обществени отношения – отнет е човешки живот, механизма на извършване, наличието на два квалифициращи признака, настъпилия тежък вредоносен резултат, отношението на дееца към жертвата и действията му след деянието по укриване на трупа на пострадалата, както и опита да заличи следите от извършеното.

Настоящата инстанция намира, че обществената опасност на личността на дееца също е завишена. Видно от приложената към делото справка за съдимост, преди деянието подсъдимият вече е бил осъждан за нанасяне на средна телесна повреда на постр.К.Д.. Свидетелката Р.Б. свидетелства и за други случаи на физическо насилие, упражнено от подс.С. спрямо сестра ѝ, за които покойната Д. ѝ е разказвала. Този факт сочи, че извършването на насилствени действия спрямо постр.К.Д. е станала отличителна черта в поведението на подсъдимия. Съдът правилно е отчел и факта, че съществена роля за инцидента е изиграло голямото количество алкохол, изпито от подсъдимия и от пострадалата и възникналия между тях скандал.

Правилно съдът е съобразил като смекчаващи обстоятелства направените от дееца признания, оказаното от него пълно съдействие на разследването, изразеното искрено съжаление за стореното, обстоятелството, че в с.Терзийско той не е имал конфликти с никой друг и е полагал труд, видно от показанията на свидетелите И.А., И.И., Й. Г.. Видно от заключението на съдебно-психиатрична експертиза поведението на подсъдимия е било улеснено от освобождаващото действие на алкохола и като цяло има случаен и инцидентен характер при недооценка на обстановката и нейните правни и нравствени последици и е характерно за битовите алкохолни ексцесии, типични за обикновеното алкохолно опиване.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се съобразят

наличието на две квалифициращи обстоятелства, специфичните обстоятелства при извършването му, включително действията на подсъдимия по укриването на трупа на пострадалата и опита да прикрие деянието.

Правилно съдът е приел, че конкретно извършеното престъпление е доста тежко, но при наличието на посочените смекчаващи обстоятелства, целите на наказанието ще бъдат постигнати с налагане на наказание лишаване от свобода към средния размер, и по-конкретно за срок от 17 /седемнадесет/ години.

Наказанието е справедливо определено около средния размер, тъй като е съобразено с всички индивидуализиращи обстоятелства. Налагането на по – ниско по размер наказание ще бъде обществено неоправдано и явно несправедливо, предвид високата степен на обществена опасност на деянието и настъпилия вредоносен резултат, поради което въззивната жалба на подсъдимия и в тази ѝ част е неоснователна.

Правилно съдът е постановил наказанието да бъде изтърпяно при първоначален „строг” режим, съгласно чл.57, ал.1, т.2, б.“а“ от ЗИНЗС.

Предявеният граждански иск, съдът правилно е приел за доказан по основание и размер. В резултат на виновното и противоправно поведение на подсъдимия, гражданският ищец Б. е претърпяла болка и страдания от загубата на своята сестра, които са пряка последица от извършеното престъпление.

Относно размера на гражданската претенция, съдът правилно е съобразил, че Р. Б. е сестра на жертвата. Емоционалната връзка между нея и постр.К.Д. е била силна, тъй като Д. като по-голяма сестра се е грижила за Б., докато последната е била малка. Безспорно е установено, че те са продължили да бъдат близки в годините, гостували са си една на друга за празници. Когато Д. е пострадала от побоя осъществен от подсъдимия С. през 2019г., именно Б. е била тази, която се е погрижила за нея, завела я в болницата, приела я в дома си, за да я лекува и редовно я е подпомагала с парични средства. Предвид изложеното между тях е имало взаимна загриженост и любов и те са намирали изява и потвърждение в общуването им. С оглед изложеното и отчитайки, че отнетият човешки живот не може да има никакъв паричен еквивалент, съдът на основание чл.52 от ЗЗД правилно е приел, че на гражданския ищец Б. следва да бъде определено обезщетение за

неимуществени вреди в размер на петдесет хиляди лева за претърпените от нея болки и страдания от отнетия живот на сестра ѝ и правилно е уважил иска в този размер. В останалата част до предявеният размер от 100 000 лева съдът ОБ.но е отхвърлил иска, като прекомерно завишен. Посочената по-горе сума от 50 000 лева подсъдимият е осъден да заплати ведно със законната лихва, считано от 22 юни 2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Законосъобразно съдът на основание чл.189, ал.3 НПК е осъдил подсъдимия да заплати на частния обвинител и гражданския ищец Р. Д. Б. сумата от 4 000 /четири хиляди/ лева, представляваща направените по делото от частния обвинител и гражданския ищец разноски за адвокатско възнаграждение за повереник.

В гражданско осъдителна ѝ част присъдата не е обжалвана от страните по делото.

ОБ.но и законосъобразно съдът на основание чл.189, ал.3 НПК е осъдил подсъдимия да заплати в полза на държавата по сметка на ОД МВР - Бургас сумата от 4652.97 /четири хиляди шестстотин и петдесет и два и деветдесет и седем / лева, представляваща направени разноски по делото в досъдебната фаза и по сметка на ОС - Бургас сумата от 332.79 / триста тридесет и два и седемдесет и девет/ лева, представляваща направени разноски по делото в съдебната фаза, както и да заплати в полза на държавата по сметка на ОС – Бургас сумата от 2000 (две хиляди) лева, представляваща държавна такса върху уважения размер на гражданския иск.

Законосъобразно съдът е постановил веществените доказателства, иззети в хода на извършен на 24.06.2021г. оглед на местопроизшествие в южната част на с.Терзийско, общ. Сунгурларе от къщата на К. А. и оглед на К. А.: 1 бр. международен паспорт на Кралство Великобритания и Северна Ирландия, с корица с червен цвят, с №...., издаден на К. А. С., 1 бр. зелена фанелка с къс ръкав, с деколте и яка и два бр. копчета на деколте, собственост на К. А. С., 1 бр. Сиви 7/8 панталони, с цепка на крачолата на десния крак, голяма цепка в областта на задните части и с розов колен, собственост на К. А. С., 1 бр. тъмносини мъжки боксерки с надпис "JOL" и „UNDERWEAR“ на предната страна с петна с червеникав цвят, с дължина на петното 3см., собственост на К. А. С., 2 бр. гумени цървули на К. А. С., 2 бр. черни чорапи на К. А. С., да се върнат на подсъдимия след влизане в сила на присъдата.

Съдът правилно е отнел в полза на държавата иззетите по делото като веществени доказателства: 1 бр. метална количка, покрита с черен полиетиленов чувал, 1бр. ръкохватка на лявата дръжка на количката, запечатана със стикер ВД №Е2910, 1 бр. ръкохватка на дясна дръжка на количка, ВД №Е2909, 1 бр. олекотена завивка с различни нюанси на синия цвят, със стикер ВД №Е2930, 1бр. лопата с дървен сап, с обща дължина на лопатата 1.50м. ВД №Е2908, 1 бр. лопата с оранжева метална част, с обща дължина 1.50м., ВД №Е2949, 2 бр. хартиени пликове, съдържащи парченца от нокти от лява и дясна ръка на К. А. С. ЛНЧ *****, 1 бр. тампон с обтривка от кафеникаво вещество, иззето от вътрешността на количката, ВД №Е2950, 1 бр. метален нож с дължина на острието 16.5см., ВД №Е2940, пластмасов капак на осветителен ключ с червеникавокафяви петна, запечатан със стикер ВД №Е2929, 1 бр. секретен ключ с петно с червеникавокафяв цвят, запечатан със стикер ВД №Е2919, 1 бр. калъфка със син цвят, с шарки по калъфката, запечатана със стикер ВД №Е29071, 1 бр. долница от памучен анцуг с розов цвят, с петна с червеникавокафяв цвят, запечатана със стикер ВД №Е2948, 1бр. долница от анцуг със зелен цвят, запечатана със стикер ВД №Е2938, 1 бр. блуза с дълъг ръкав с бледорозов цвят, с петна по нея, запечатана със стикер ВД №Е2928, 1 бр. блуза с розов цвят, с дълги ръкави, с петна по нея, запечатана със стикер ВД №Е2918, обтривка с тампон, запечатан със стикер ВД №Е2939, 1 бр. нож с дължина на острието 16.5см., с ширина в най - широката част на острието 2.5см., едностранно заточена, с надпис „МЗ ХАН ТЕРВЕЛ“, запечатан със стикер ВД Е2947, 1 бр. нож с дървена дръжка и с острие дълго 20.5см., запечатан със стикер за ВД №Е2937, 1 бр. нож с дървена дръжка, облепен с черен изолирбанд, с дължина на острието 14 см запечатан със стикер ВД Е2927, и постановява след влизане на присъдата в сила те да бъдат унищожени като вещи без стойност.

При цялостната проверка на присъдата не се установиха допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид направеното от повереника искане за присъждане на разноски пред втората инстанция и изхода от въззивното производство, подс. С. следва да бъде осъден да заплати на частния обвинител и граждански ищец Р. Б. направените разноски по делото пред въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение в размер на 4000 /четири хиляди/ лева.

По изложените съображения апелативният съд счита, че обжалваната присъда следва да се потвърди, като оБ.на, законосъобразна и справедлива.

Мотивиран от горното и на основание чл. 338, вр. чл.334, т.6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 23 от 01.06.2022 год., постановена по НОХД № 148/2022 год. по описа на Бургаския окръжен съд.

ОСЪЖДА К. А. С. да заплати на Р. Д. Б. направените от нея разноси пред въззивната инстанция за повереник в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева.

Следва да се извърши писмен превод на настоящото решение на английски език предвид направеното от подс. С. искане, който да се връчи на подс. С.. Писменият превод да се извърши от назначения по делото преводач – С. С. Б..

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране пред ВКС на РБългария в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____